

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 63Ek/1747/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118385408
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Segečová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6118385408.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného Y. O., s.r.o., Y.: XX XXX XXX, so sídlom B. XX, XXX XX S., právne zast. W. W. A., advokát, so sídlom B. XX, F. XX S., proti povinnému D. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX O. XXX, vedenej pred súdnou exekútkou W. K. R., so sídlom exekútorského úradu T. 14, F. XX S., pod sp. zn. XXXEX XX/XX, v konaní o vymoženie XXX,XX,-EUR s prísl., rozhodujúc o sťažnosti povinného proti uzneseniu L. súdu S. S. sp. zn. XXEk/XXXX/XXXX zo dňa XX. apríla XXXX, takto

rozhodol:

Sudca sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 63Ek/1747/2019 zo dňa 10. apríla 2019 z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Na základe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, doručeného súdu dňa 1.12.2018 sa začalo proti povinnému exekučné konanie pre vymoženie pohľadávky oprávneného, priznanej na základe vykonateľného exekučného titulu, ktorým je rozsudok Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 14C/127/2015-42 zo dňa 5.6.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 9.3.2018 a vykonateľnosť dňa 13.3.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/316/2017-55 zo dňa 7.2.2018 a na základe exekučného titulu, ktorým je uznesenie Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 14C/127/2015-63 zo dňa 28.5.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.6.2018 a vykonateľnosť dňa 24.6.2018 (ďalej len „exekučné tituly“).

2. Vykonaním exekúcie poveril tunajší súd Poverením sp. zn. 63Ek/1747/2018 dňa 21.1.2019 súdnu exekútku JUDr. Evu Falisovú, so sídlom exekútorského úradu Lermontovova 14, 811 05 Bratislava. Doručením poverenia súdnej exekútorke dňa 21.1.2019 sa začala exekúcia vykonávaná v neprospech povinného.

3. V priebehu konania a to dňa 18.2.2019 predložila súdna exekútkou súdu návrh povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 22.1.2019, ktorý jej bol doručený dňa 29.1.2019. Oprávnený sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie, nevyjadril.

4. Povinný svoj návrh na zastavenie exekúcie, odôvodnil skutočnosťou, že žiada zrušiť exekučný titul, pretože nie je právoplatný ani vykonateľný, z dôvodu porušenia jeho ústavných práv, pretože sa nikdy nezúčastnil súdneho konania v uvedenej veci hoci mal ústavné právo na to, aby jeho vec bola verejne prerokovaná bez zbytočných prieťahov v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Ďalej žiada, súd, aby zastavil exekúciu, pretože sú tu okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku a sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná a zároveň navrhuje súdu exekúciu ihneď zastaviť pre rozpor s Ústavou Slovenskej republiky a úniijným právom, pretože mu boli odňaté ústavné právo, v súlade s článkom 46 a následne Ústavou Slovenskej republiky, pretože súd nepodrobil zmluvu z ktorej má pochádzať vymáhaný nárok súdnej kontrole v jeho prítomnosti tak, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Ďalej poukázal aj na

skutočnosť, že medzi okolnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti nároku a medzi dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná, patrí aj nedostatok formálnej alebo materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu, pokiaľ povinný namieta nedostatok riadneho doručenia exekučného titulu. Exekučný súd je povinný vykonať šetrenie na túto okolnosť. Uviedol, že podáva aj žalobu proti trovám exekúcie a príslušenstvu, pretože, nie je v súlade s únijným právom a verejným poriadkom účtovanie DPH pri výkone exekúcie. V súlade s únijným právom nie je ani upozornenie súdneho exekútora, že trovy exekúcie môžu byť aj vyššie čo spôsobuje dôvodnú obavu nátlaku a hrubého nátlaku. Nie sú preukázané ani skutočné náklady uvedené súdnym exekútorom v upovedomení o začatí exekúcie, preto žiada súd, aby výšku náhrady preskúmal z úradnej povinnosti v súlade s únijným právom a judikatúrou Európskeho súdu a z dôvodu, či nedošlo k zneužitiu právomoci verejného činiteľa. Napokon v závere návrhu na zastavenie exekúcie povinný uviedol, že žiada o oslobodenie od súdnych poplatkov a pre nárok uplatňovaný v tomto exekučnom konaní oprávneným bez právneho dôvodu. Z dôvodu porušenia jeho ústavných práv, žiada zrušiť exekučné tituly ako nedôvodné a pre rozpor so zákonom, rozpor s Ústavou Slovenskej republiky a rozpor s únijným právom, a žiada určiť, že nie je povinný zaplatiť, navrhovateľovi sumu vo výške 733,74,-EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 733,74,-EUR od 23.9.2011 do zaplatenia, to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, a určiť, že nie je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania a právneho zastúpenia vo výške 261,05,-EUR a to do 3 dní nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Exekúciu žiada zastaviť tak, ako v mnohých podobných prípadoch súdy exekúciu zastavili, v súlade so zásadou právnej istoty a zákonom ustanovenej povinnosti pri zabezpečení jednoty rozhodovania.

5. Vyšší súdny úradník Okresného súdu Banská Bystrica uznesením sp. zn. 63Ek/1747/2018 zo dňa 10.4.2019, po preskúmaní veci, návrh povinného na zastavenie exekúcie v zmysle § 61I ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

6. Vyšší súdny úradník svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že pre exekučný súd je v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t. j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Exekučný súd prihliada len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Návrh na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom, ktorým by sa napádal exekučný titul. Jeho obsahom preto nemôžu byť skutočnosti, ktoré existovali pred vznikom exekučného titulu a ktoré mal povinný uviesť v súdnom konaní, v ktorom bol vydaný exekučný titul. Vo vykonávacom konaní musí súd vychádzať z vykonávaného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom, pretože len vykonáva to, o čom už bolo rozhodnuté a nenahrádza súd, resp. iný orgán, v základnom konaní a v jeho rozhodovacej činnosti. Exekučný súd je viazaný rozhodnutím vo veci samej, ktoré je vykonávané a ktoré zakladá oprávnenému právo na splnenie určenej povinnosti voči tam označenému subjektu a preto exekučnému súdu neprislúcha čokoľvek meniť na tomto rozhodnutí, príp. ho akokoľvek vecne preskúmať. K tvrdeniu povinného o porušení jeho ústavných práv tým, že sa nikdy nezúčastnil súdneho konania a vec nebola prerokovaná v jeho prítomnosti, čím sa nemohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, vyšší súdny úradník uviedol, že toto tvrdenie považuje za zavádzajúce. Okresný súd Trenčín vec prejednal a rozhodol síce bez nariadenia pojednávania, avšak v súlade s ust. § 297 písm. b/ CSP, keďže išlo o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci. Rozsudok bol vyhlásený verejným vyhlásením, k čomu odvolací súd konštatoval, že verejného vyhlásenia rozsudku sa mohol žalovaný (povinný) zúčastniť a preto odvolací súd jeho obrane neprisvedčil. Súd prvej inštancie rozhodol verejným vyhlásením rozsudku bez predchádzajúceho verejného pojednania veci, čo mu v spotrebiteľských sporoch ako je tento umožňuje ustanovenie § 297 písm. b) CSP. Toto zákonné ustanovenie umožňuje konajúcemu súdu rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000,-EUR. Vyšší súdny úradník ďalej poukázal na to, že povinný podal proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie odvolanie, v ktorom uviedol skutočnosti, ktoré navrhol preskúmať v odvolacom konaní. Využil teda aj týmto spôsobom svoje právo konať pred súdom. Odvolací súd jeho tvrdenia preskúmal a poukázal na to, že súd prvej inštancie v súlade s § 167 CSP doručil žalobu žalovanému do vlastných rúk spolu s výzvou na vyjadrenie k nej a procesnými poučeniami a že žalovaný sa k žalobe písomne vyjadril a vo vyjadrení nenavrhol vykonať žiadne dôkazy. Súd prvej inštancie následne vyjadrenie žalovaného k žalobe doručil žalobcovi a vo veci verejne vyhlásil napadnutý rozsudok. Popísaný procesný postup súdu prvej inštancie je podľa odvolacieho súdu celkom v súlade so zákonom. Súd prvej inštancie teda svojím procesným postupom nijako nezneškodil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva. Vyšší súdny úradník preto považoval tvrdenia povinného

v tomto smere za nedôvodné a nijako nezakladajúce žiadny zo zákonných dôvodov na zastavenie exekúcie.

7. Vyšší súdny úradník k ďalším tvrdeniam povinného, o tom, že podáva žalobu proti trovám exekúcie pokiaľ ide o ich nepreukázanú výšku a aj čo sa týka hrubého nátlaku súdnej exekútorky, ktorý vytvorila tým, že ho upozornila na to, že trovy exekúcie môžu byť aj vyššie, uviedol, že po preskúmaní upovedomenia o začatí exekúcie vydaného súdnou exekútkou nezistil žiadne pochybenie súdnej exekútorky. Súdna exekútkorka v upovedomení o začatí exekúcie vyčíslila predbežné trovy exekúcie pri splnení vymáhanej povinnosti do 15 dní od doručenia upovedomenia vo výške 217,20,-EUR (vrátane DPH), ktoré pozostávajú zo zákonnej odmeny exekútora 10% (§ 7 ods. 2 vyhl.68/2017 Z.z.) vo výške 151,-EUR, náhrady paušálnych výdavkov exekútora vo výške 30,-EUR a dane z pridanej hodnoty 20%, t.j. vo výške 36,20,-EUR.. Zároveň súdna exekútkorka v upovedomení o začatí exekúcie vyčíslila predbežné trovy exekúcie aj pre prípad, že povinný pohľadávku, jej príslušenstvo, ako aj trovy exekúcie povinný neuhradí do 15 dní od doručenia upovedomenia a to vo výške 433,80,-EUR (vrátane DPH), ktoré pozostávajú zo zákonnej odmeny exekútora 20% (§ 7 ods. 1 vyhl.68/2017 Z.z.) vo výške 301,50,-EUR, náhrady paušálnych výdavkov exekútora vo výške 60,-EUR a z dani z pridanej hodnoty 20% vo výške 72,30,-EUR. Vyšší súdny úradník dospel k záveru, že takto vyčíslené predbežné trovy súdneho exekútora v upovedomení o začatí exekúcie zo dňa 22.1.2019, sú plne v súlade s ust. §7 v spojení s ust. § 22 vyhlášky MS SR č. 68/2017 Z.z. ako aj s v súlade s ustanovením § 196 v spojení s ust. § 197 Exekučného poriadku. Vzhľadom na uvedené skutočnosti vyšší súdny úradník dospel k záveru, že nie je možné návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyhovieť, nakoľko povinný nepredložil súdu žiadne relevantné dôkazy a neuviedol také dôvody, pre ktoré by mohol súd jeho návrhu na zastavenie exekúcie vyhovieť, preto ho ako nedôvodný zamietol.

8. Proti takémuto uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, ktoré bolo povinnému doručené dňa 16.4.2019 podal povinný dňa 24.4.2019, teda v zákonom stanovenej lehote sťažnosť.

9. Podanú sťažnosť povinný odôvodnil jednou vetou v znení: „Exekučný titul bol vydaný v rozpore s právnym poriadkom. Zmluva obsahovala neprijateľné podmienky podľa § 209/2001 z.z. a preto je bezúročná a bez poplatkov. Súd vydal exekučný titul v rozpore so zákonom.“

10. Súd sťažnosť povinného nezasielal na vyjadrenie oprávnenému z dôvodu, že táto neobsahovala žiadne nové skutočnosti, iba tie, ktoré už povinný uviedol v ním podanom návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 18.2.2019, ktorý bol oprávnenému doručený súdnou exekútkou spolu s výzvou na vyjadrenie sa. Oprávnený tak už mal danú možnosť sa k rovnakým tvrdeniam povinného vyjadriť.

11. V zmysle § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

12. V zmysle § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

13. V zmysle § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

14. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

15. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

16. Po preskúmaní veci sa sudca v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka, ktoré považoval za dostatočné, jasné, zrozumiteľné a presvedčivé. Vyšší

súdny úradník sa v dostatočnom rozsahu vysporiadal s tvrdeniami povinného uvedenými v podanom návrhu na zastavenie exekúcie. Sudca preto dospel k záveru, že sťažnosť povinného je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť.

17. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 15. odôvodnenia, sudca nad rámec uvedeného k argumentácii povinného v podanej sťažnosti uvádza, ktorá sa týkala namietanému nepreskúmaniu neprijateľných zmluvných podmienok v súdnom konaní, v ktorom bol vydaný exekučný titul s tým, že zmluva mala byť správne súdom posúdená ako bezúročná a bez poplatkov, konštatuje, že obranu povinného v tomto smere súd neakceptoval.

18. Po preskúmaní súdneho spisu, mal súd preukázané, že rovnaké tvrdenia povinný uviedol aj v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie a teda, že jeho tvrdenia už boli preskúmané v konaní, v ktorom bol vydaný exekučný titul..

19. Je potrebné zdôrazniť, že tak, ako na to správne poukázal aj vyšší súdny úradník, exekučný súd nie je oprávnený preskúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, teda preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánu) vydaného v základnom konaní (tzv. materiálno vykonateľnosť). Obsahom exekučného titulu je exekučný súd viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania, (aj vtedy ak by existovali), sa do exekučného konania neprenášajú. To znamená, že vytýkané nedostatky vzniknuté v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu (NS ČR 20Cdo/1940/2008). Nemožno preto prisvedčiť obrane povinného, ktorý v návrhu na zastavenie exekúcie, ako aj v podanej sťažnosti, uvádza skutkové tvrdenia, ktoré vychádzajú z právnych skutočností a právnych úkonov, ktoré boli dané už pred vydaním exekučného titulu (neprijateľnosť zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve, bezúročnosť, bezodplatnosť zmluvy) a s ktorými sa, v konaní v ktorom bol exekučný titul vydaný vysporiadal, v tomto prípade, ako už bolo uvedené nielen súd prvej inštancie ale aj odvolací súd. Práve z dôvodu, že povinný nesúhlasil s vydaným rozhodnutím súdu prvej inštancie, podal voči nemu odvolanie s cieľom, aby jeho skutkové tvrdenia právne posúdil aj súd vyššieho stupňa. Práve v podanom odvolaní mal uplatniť všetky svoje námietky a výhrady k rozhodnutiu súdu prvej inštancie, čo aj urobil. Tieto jeho tvrdenia, boli odvolacím súdom posúdené. Skutočnosť, že sa povinný subjektívne nestotožňuje ani so závermi a právnou argumentáciou odvolacieho súdu, neznamená že jeho tvrdenia bude opätovne preskúmať aj exekučný súd. Exekučný súd nie je ďalšou odvolacou inštanciou. Exekučný súd, ako už bolo uvedené, nie je príslušný skúmať správnosť exekučného titulu z pohľadu hmotného práva a ani nijakým spôsobom nemôže zasahovať do práva priznaného v exekučnom titule, či ex ante poskytnúť ochranu povinnému v rozpore s výrokom právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia. Ochrana hmotnoprávnych vzťahov subjektov práva je potrebné rozlišovať a aj poskytovať v závislosti od procesnoprávneho štádia konania, v ktorom sa vzťah subjektov práva nachádza, t.j. či ide o tzv. základné konanie, v ktorom nadobúda pôvodné ohrozené alebo porušené subjektívne právo príslušnú procesnú ochranu a to v podobe právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia, alebo ide o konanie vykonávacie - exekučné, ktorého zmysel spočíva v uskutočnení núteného výkonu subjektívneho práva z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia, ktoré povinná strana nespĺnila dobrovoľne, ktorú exekučný súd poskytuje zabezpečením efektívneho vymáhania uplatneného judikovaného nároku oprávneného a súčasne zabezpečením primeranej ochrany základných práv povinného. Ochrana práv a právom chránených záujmov vo vykonávacom konaní, však už nie je spojená s opätovným hmotnoprávnym skúmaním porušeného subjektívneho práva, ktorého skúmanie a posudzovanie už bolo predmetom ochrany práv subjektov v základnom súdnom konaní. Podstatou exekučného konania je nútené uskutočnenie výkonu príslušného vykonateľného rozhodnutia a s tým spojená ochrana práv a právom chránených záujmov účastníkov exekučného konania. Rozsah prieskumnej činnosti exekučného súdu je obmedzený na to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný hmotno-právne legitimovaní z exekučného titulu.

20. Teda, vychádzajúc zo skutočnosti, že povinný neuviedol a nepreukázal v podanej sťažnosti žiadne skutočnosti odôvodňujúce, v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, sudca podanú sťažnosť považoval za nedôvodnú a zamietol ju, pretože nezistil žiadny zákonný dôvod na zastavenie exekúcie.

21. Vzhľadom na uvedené sudca rozhodol tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie.